

“ELJÖTT A PÜNKÖSD NAPJA”

“Amikor pedig eljött a pünkösöd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétszórtak, és szálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak. Sok kegyes zsidó férfi tartózkodott akkor Jeruzsálemben azok közül, akik a föld minden nemzete között éltek. Amikor a zúgás támadt, összefutott ez a sokaság, és nagy zavar keletkezett, mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni.

Ekkor előállt Péter a tizeneggyel, felemelte a hangját, és így szólt hozzájuk: “Zsidó férfiak, és Jeruzsálem minden lakója! Vegyétek ezt tudomásul, és figyeljetelek szavamra! Mert nem részegek ezek, ahogyan ti gondoljátok, hiszen a nap harmadik órája van. Hanem ez az, amiről Jóél így prófétált: Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra,

Atyámfiai, férfiak! Nyíltan megmondhatom nektek ősatyánkról, Dávidról, hogy meghalt, és eltemették, sírja is nálunk van mindmáig. De próféta volt, és tudta, hogy az Isten esküvel fogadta neki, hogy véréből valót ültet a trónjára, ezért előretekintve, a Krisztus feltámadásáról mondta azt, hogy nem marad a halottak birodalmában, és teste sem lát elmúlást. Ezt a Jézust támasztotta fel az Isten, aminek mi valamennyien tanúi vagyunk. Miután tehát felemeltetett az Isten jobbára, és megkapta az Atyától a megígért Szentlelket, kitöltötte ezt, amint látjátok is, halljátok is.

Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: “Mit tegyünk atyámfiai, férfiak?” Péter így válaszolt: “Térjetelek meg, és keresztelkedjetelek meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.”

Akik pedig hittek a beszédének, megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk. Vagyonukat és javaikat eladták, szétszórták mindenkinek, ahogyan éppen szükség volt rá. Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.”

Ap. Csel. 2, 16, 1417/a., 29-33, 37-38, 41, 45, 42

Valaki nem régen azt kérdezte, hogy: szükség volt-e a Szentlélek kitöltésére, hiszen mindaz, ami döntő jelentőségű a megváltás kérdésével kapcsolatban, az már megtörtént, végbement? Jézus Krisztus karácsonykor eljött erre a világra, nagypénteken meghalt minden emberért, húsvétkor feltámadott, aztán mennybement, és ott van az Atya jobbán. Ott ül a dicsőségben, a tanítványai pedig itt lent voltak és készültek arra, hogy megtegyék mindazt, amit Jézus akart velük és általuk. Csakhogy Szentlélek nélkül a tanítványok tanácstalanok, kiszolgáltatottak és vigasztaló nélküliek voltak.

Jézus megígérte nekik, hogy elküldi maga helyett a Vigasztalót, aki megtanítja őket mindarra, amit tudniuk kell. Aki elvezeti, aki vezeti őket minden igazságra, és ad nekik megújult értelmet, és a Szentlélek vezetését, hogy tudjanak engedelmessékedni. És minden úgy történt, ahogyan azt Jézus megmondta. Így kezdődik a 2. fejezet:

“Eljött a pünkösöd napja.” Megszületett az egyház. A Szentlélek kitöltésével egység az egyház. Vagy idegen szóval az eklézsia, a világból kihívtak, elhívtak közössége, amit ma így mondunk, hogy keresztyén egyház.

Ami szembeütő lehet a most felolvasott részből, hogy többféle területen jutottak az akkori hívők egységre. Ahogy látható volt mindjárt az egyház teremtésénél, indulásánál, az első gyülekezethetnél is, hogy a Szentlélek egységet teremtett, azóta látható ez minden igazán hívő keresztyének között, hogy Isten Lelke egységet teremt. A világból kihívtak megtalálták egymást Isten vezetése alapján. Isten Szentlelke úgy hatott rájuk, úgy hatott bennünk, mint egy titokzatos kötelék, egybefogta azokat, egybe kötötte azokat, egyé tette azokat, akik Jézus Krisztusban hittek, akik összetartoztak.

A Szentlélek kitöltésének eseménye minden elképzelést felülmúlt. Az ígért beteljesedett, mint ahogy Jézus mindig minden ígértét beteljesíti. Soha, senkinek nem hazudott. Amit a Szentírás róla tanít, amit Istenről mond, amit a bűnkérdésről, az igazságról, az üdvösségről, az ítéletről tanít, az is ugyanígy beteljesedett és beteljesedik majd ezután is. Elküldte a Vigasztalót, mintegy szél zúgása, hallották, s mint a lángnyelveket látták, akik ott voltak, amikor mindez történt. Jézus tanítványaira szállt a Szentlélek. Így lettek ők az újszövetségi első gyülekezet.

A Szentlélek eljövételével tehát megvalósult a hívők egysége. Én most öt olyan területről szeretnék beszélni, ahol ez ebből a részből nyilvánvalóvá válik.

A 4. versben arról olvasunk, hogy: *“Megteltek mindnyájan Szentlélekkel.”* Aztán arról olvasunk, hogy egység volt, tehát egységbe kerültek Istennel. Aztán arról olvasunk, hogy egység volt a csoporttal, amelyhez tartoztak. A többivel, az apostolokkal. Péter azonban előállván a tizeneggyel. Ez a tizenegy megmaradt apostol. Júdás meghalt, még ekkor nem pótolták. A harmadik, amiről beszél, mint egységről: egység minden hívővel. Mindnyájan, akik hittek, együtt voltak. A negyedik egység, ami jellemző volt, hogy az anyagi dolgokban is egységre jutottak: és jószágaikat és marháikat eladogatták, és szétszórták azokat mindenkinek. Az ötödik pedig, amiről beszél itt a Szentírás: mert néktek lett az ígért, és a ti gyermekeiteknek, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk. Vagyis Isten Szentlelke a pogányok között egységet teremthet, mondhatom így is, hogy minden embert hív az üdvösségre, és a világ különböző tájáról való emberek között is Isten Lelke egységet teremthet az üdvösségben.

Beteljesedett tehát a tanítványok közösségében az, amiért Jézus imádkozott: *“Atyám, hogy egyek legyenek, amiképpen mi is egyek vagyunk.”*

Az első tehát az, hogy egységbe jutottak Istennel. Megteltek mindnyájan Szentlélekkel.

Testvérek, az embernek az a legnagyobb baja, hogy úgy születik meg a bűneset után – mindnyájan így születünk –, hogy nem az Istennel élünk egységben. Nincs közösségünk a mindenható Istennel. Istentől elszakadva születünk meg, s ha ez az állapot állandósul, s halálunk napjáig tart, akkor Isten nélkül fogunk meghalni. S mivel nincs az ember élete Istennel egységben, ez minden bajunknak, bűnünknek a forrása. Ebből fakad minden gonoszságunk, sok mulasztásunk, sokfajta testi felgerjedés, egyszóval, amit a Szentírás mond, a bűn zsoldja, halál. Ez beteljesedik azon az emberen, aki nem ismeri meg Istent, s aki nem kerül egységbe Istennel.

Aki viszont egységbe kerül Istennel, aki elfogadja Jézus Krisztust, aki hitre jut Krisztusban, az úgy lesz egységben Istennel, hogy látja, hogy milyen volt az élete. Kezdi ugyanúgy látni, ahogyan azt az Isten mondja. Ahogyan az Isten beszél a

Szentírásban a nem hívó emberek életéről, az Isten nélküli létezésről. Pontosan úgy kezdi látni, vagyis kezd együtt látni az Istennel, az életére nézve. Egységben lesz az Istennel az élet kicsiny és nagy kérdéseiben. Isten Szentlelke kezdi betölteni egyre inkább, benne lakozik, és belülről kifelé kezdi átformálni. Átformálja a gondolatait, a szív állapotát, a látását.

Mindnyájan megteltek Szentlélekkel a tanítványok. A hit központja a Szentháromság Isten lett: az Atya, Fiú és a Szentlélek. Nem a Szentlélek a központja a keresztyénségnek. A Szentlélek által lehetünk mi Isten eszközei Isten kezében.

A második egység: Péter előállt a tizeneggyel. Vagyis egységre jutott az a csoport, akik együvé tartoztak a hitben. Mivel egységre jutottak Istennel, minden kérdésben ugyanúgy gondolkodtak. Amit megértettek az addigi életükre nézve, és egy akarattal álltak elő. Ez nem volt veszélytelen dolog. Alig múlt el még az az időszak, amikor keresték és kutatták a megfeszített Jézus tanítványait. Egyáltalán nem volt veszélytelen dolog előállni Jeruzsálemben azzal, hogy mi tizenegyen Jézushoz tartozunk, az Ő tanítványai vagyunk. De Isten Szentlelke közösséget teremtett közöttük, és egy egységes csoporttá formálta őket, akik ugyanarról a Krisztusról tudtak, akartak és mertek bizonyosságot tenni. Együtt vállalták Jézust. Ez ma is jellemző a hívőkre. Élhetnek a világ bármely táján, de ha találkoznak, és szükség van rá, együtt is vállalják Jézust.

Aztán azt olvassuk még, és ez a harmadik: egységre jutottak minden más hívővel is. Péter apostol pünkösd igehirdetéséből szól az alapige, s ahogy a végére ér, beszél közben arról is, hogy ti voltatok azok – mondja a hallgatóságnak –, akik Jézust megfeszítették, akik elvetették és elutasították Őt, pedig Ő a Messiás, a Megváltó, a Szabadító, az Üdvözítő. S amikor ezt hallgatják a hallgatók, közülük háromezren megkeserednek a szívükben, mintha tör járta volna át a szívüket, felismerték azt, hogy kicsoda volt Jézus, és mit tettek ők vele, s felteszik azt a kérdést, hogy mit cselekedjünk? S akkor hangzik el: Higgycetek Jézusban, kereszteskedjétek meg, és veszitek a Szentlélek ajándékát. S megtörténik ez háromezer emberrel, s azt olvassuk itt a Bibliában, hogy azon az egyetlen napon az igehirdetés hatására Isten Szentlelke megnyitotta a szívüket, és csatlakoztak mintegy háromezren a gyülekezetekhez. Nő a kör nagysága. Figyeljük meg, egy kicsiny csoport. Először is a tanítványok egyenként egységre jutnak Istennel, aztán mint tanítványok egységre jutottak egymással, s aztán a többi hívővel is, a nagyobb körrel, a háromezerrel, egységbe jutottak egymással is. Egyszerre nő a gyülekezet létszáma, egy közösségben voltak.

A negyedik egység, amiről olvashatunk: *“Vagyonukat és javaikat eladták, és szétesztották mindenkinek, ahogyan éppen szükség volt rá”.*

Testvérek, ez a vagyonközösség, mert erről van szó, önkéntes volt. Nem olyan, mint amire később, vagy ahogyan később az ideológiák, különböző ideológiák hivatkoztak erre a biblia helyre, hogy lám, már ott is vagyonközösség volt, s ezen az alapon fosztottak meg embereket a vagyonuktól, államosítás vagy kisajátítás által. Nagy különbség van ám abban, hogy valaki valamit önként odaad a gyülekezet közösségére, osszák szét, nekem van, vagy több van, jusson belőle másnak is, vagy valakitől azt elveszik vagy elrabolják.

Itt úgy lett vagyonközösség az első hívők között, hogy arra Isten Lelke indította őket, és vállalták a vagyoni egyenlőséget, hogy egyformán jutott mindenkinek. Akinek szüksége volt arra, hogy kapjon, az kapott. S aki tudott adni, az pedig adott. Isten Szentlelke tette eggyé az első gyülekezetet ebben a kérdésben.

Tudták azt, akik szétesztották a vagyonukat, hogy nem tudják viszonzni azt, amit Istentől kaptak Jézus Krisztus halála által a bocsánatot, a kegyelmet, a bűneik bocsánatát, az irgalmasságot, hogy elkerülte az ítéletet így, nem viszonzni akarták, hanem szolgálni akartak az Istennek a vagyonukkal is. Mert az Istentől való szeretet soha nem tudja elnézni azt, ha a másik, a testvér valamiben szükségét lát. Ha valakit Isten indít arra, hogy másoknak adakozzon, az mindig önkéntes. S ez az elv végig megmaradt a keresztyén gyülekezeteken belül.

Az ötödik, ami látható az első gyülekezetnél, az: *“Mert tiétek ez az ígéret, és a ti gyermekeiteké, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.”* Pedig így olvassuk ott, akkor Jeruzsálemben mindenféle nemzetből és népből voltak: Egyiptomból, Perzsiából, Európából, még sorolja tovább itt az Apostolok Cselekedetei, de pünkösdkor még inkább kinyílt a kegyelem ajtaja. Mivel a Szentlélek Isten segítségével az első hívők egységre jutottak vele, egymással, a gyülekezettel, így egységesen indultak aztán szolgálni mások közé. Azok közé, akik nem ismerték még Jézust. S kitágult, és ilyen nagy körre vált az Isten Szentlelke által, s ilyen nagy körbe jutott el az evangélium, s jutott aztán, s jut majd a világ végéig is, minden ember számára, aki csak akarja hallani az evangéliumot, azt hirdetni fogják. Minden ember felé, még az ellenség felé is szolgál az, aki Krisztusé lett. Ezt is csak Isten Szentlelke tudja elvégezni, hogy valaki a haragosával szemben is szeretettel tud lenni. Neki is akarja hirdetni az evangéliumot, őerte is akar és tud imádkozni, és szeretné oda szeretni a mindenható Istenhez.

S végül egy pár mondatot arról, hogy egység van az ünnepek között is. Pünkösd éppen olyan ünnepnap, mint karácsony, nagypéntek, húsvét vagy épp a mennybemenetel ünnepe. Ahogyan nincsen új karácsony, nincsen új nagypéntek, meg nincs új húsvét sem, és nincs új mennybemenetel sem, ugyanúgy nincs új pünkösd sem, noha ezt sokfajta közösség hirdeti. A pünkösd egyszeri volt. Isten ott kitöltötte a Szentlelkét, olvasunk erről ebben a fejezetben, amit felolvastam. Azóta pedig, aki befogadja Őt, abba Isten beköltözik, lakozást vesz az Ő Szentlelke által.

Pünkösd ma is időszerű. Ma is szükségünk van arra, hogy Isten Szentlelke bennünk lakva adjon világosságot, hogy meggyőzzön minket bűn, igazság és ítélet tekintetében. Hogy meggyőzzön minket a bűneik felől, s ha most meggyőzőtt minket, akkor most itt lehet hagyni az úrvacsorai közösségben Isten színe előtt. Meggyőzzön minket, hogy mi az igazság, hogy Jézus az igazság, és ha Őt nem fogadjuk el, akkor elkárhozunk, s meggyőzzön minket, ha nem hiszünk benne, akkor az ítélet vár mindenkire.

Pünkösd ugyanolyan fontos ünnep, mint karácsony, nagypéntek, húsvét vagy a mennybemenetel. Egység van az ünnepek között is. Isten kibocsátotta az Ő Szentlelkét, hogy a mi szívünkben ne üresség legyen, hanem az Isten öröme, a bűneink bocsánata fölött való öröm, az Ő békessége és szentsége.

Aki Jézus Krisztussal jár, aki befogadja Őt, azt Isten Szentlelke újjászüli. Az egységre jut Istennel, a testvéreivel, a gyülekezet tagjaival. Az kezd jól látni az élet egyéb kérdéseiben is, mert Isten Szentlelke vezetheti őt, és azzal a reménységgel tud nézni a pogányokra is, hogy nekik is lett a közvetlen környezetben, meg a tágabb körben is, övék is az ígéret, hogyha valaki Jézus Krisztushoz megy, azt Jézus semmiképpen nem küldi el magától. Ámen.

A PÜNKÖSDI ÜNNEPKÖR

Áldozócsütörtök

A húsvétot követő negyvenedik nap áldozócsütörtök, Krisztus mennybemenetelének napja. Neve onnan ered, hogy az évi egyszeri áldozás határidejéül az egyház ezt a napot szabta. Sok helyen ez a gyerekek elsőáldozásának napja is.

Mit ünneplünk Pünkösdkor?

Pünkösöd a húsvétot követő ötvenedik nap, mozgó ünnep, neve a görög pentekosztész 'ötvenedik' szóból ered. Eredetileg a zsidó nép ünnepe, előbb a befejezett aratást, később pedig a Sínai-hegyi törvényhozást (ekkor kapta Mózes Istentől a törvényeket kőtáblákon) ünnepezték a Pészah szombatját követő ötvenedik napon Sabouthkor.

Krisztus mennybemenetele után az apostolok, Mária és a legközelebbi tanítványok közösen ünnepezték pünkösödöt. Hirtelen hatalmas szél támadt, amely betöltötte az egész házat, ahol összegyűltek. Majd lángnyelvek jelentek meg, melyet széteszlottak és leszálltak mindegyikükre: megteltek Szentlélekkel. Ezután különféle nyelveken kezdtek el beszélni, ahogy a Lélek adta neki, hogy szóljanak. A Jeruzsálemben tartózkodók meglepve tapasztalták, hogy amit az apostolok mondanak, ki-ki a maga nyelvén megérti. Előállott Péter és prédikálni kezdett. Sokan megértették beszédét, és belőlük alakultak az első keresztény gyülekezetek. Pünkösöd tehát az egyház születésnapja is.

"És mikor a pünkösöd napja eljött, mindnyájan egy akarattal együtt valának. És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltélt az egész házat, ahol ülnek vala. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek, és üle mindenikre azok közül. És megtelének mindnyájan Szentlélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nekik szólniuk." (Csel 2:1-4)

A középkorban a Szentlélek eljövételét megelőző szél zúgását kürtökkel, harsonákkal utánozták. A lángnyelveket égő kócok jelképezték, melyeket a templom padlásáról eresztettek alá a hívek közé.

Pünkösdi népszokások

Magyarországon csakúgy mint Európa számos országában a Pünkösöd ünneplésében keverednek a keresztény illetve az ősi pogány, ókori (római) elemek. A népszokásokban elsősorban a termékenység, a nász ünnepe, és ezek szimbolikus megjelenítése dominál. A Római birodalomban május hónap folyamán tartották az ún. Florália ünnepeket. Flóra istennő a római mitológiában a növények, virágok istennője. Pünkösöd ünneplésében ma is fontos szerepet játszanak a virágok, elsősorban természetesen a pünkösdi rózsák, a rózsa, a jácmin és a bodza.

Pünkösdikirály-választás

A pünkösdi királyt a legények közül választják ügyességi versenyeken. Európa nagy részén a középkor óta élő szokás, gyakoriak a lovas versenyek, különféle ügyességi próbák, küzdelmek. Magyarországon a XVI. századtól kezdve vannak írásos nyomai a hagyománynak. Legérdekesebb leírása Jókai Egy magyar nábob című regényében olvasható. A pünkösdi király megválasztása után egy évig "uralkodott", azaz ő parancsolt a többi legénynek, az ivóban ingyen ihatott, minden lakodalomra, mulatságra meghívták.

Pünkösödölés

"Elhozta az Isten piros pünkösöd napját,
Mink is meghoztuk a királykisasszonykát,
Nem anyától lettem, rózsafán termettem,
Piros pünkösöd napján hajnalban születtem."

Adománygyűjtő népszokás.

Shokás volt pünkösdi királynét is választani a falubéli kislányok közül. A "királynő" feje fölé kendőből sátrat formálnak a többiek, így járják sorba a falu házait, ahol rózsát, virágot hintenek az udvarra. Köszöntőt mondanak, mely tulajdonképpen a termékenységvarázslások sorába tartozik. Énekelnek, táncolnak, adományként pedig almát, diót, tojást, esetleg néhány fillért kaptak. Az ismert dal alapján néhol "mavagyonjárásnak" is nevezik a pünkösödölést. ("Ma vagyon, ma vagyon piros pünkösöd napja")

Gyakran a pünkösödöléskor a lakodalmas menetek mintájára menyasszony és vőlegény vonul a kíséretével házról-házra. Előfordult, hogy a vőlegény szerepét is lányok játszották el, természetesen megfelelő ruhadarabokba öltözve. A menyasszony vagy pünkösdi királyné díszes ruhával, fejékevel is kitűnt a menetből. Az egyik kislány kosarat vitt magával, abba gyűjtötték az adományokat.

Mátkálás

Komatál küldés. Általában egynemű, ritkábban különnemű fiatalok barátságának megpecsételése. A mátkatálalat személyesen illett vinnia megajándékozottnak, aki ha elfogadta a barátságot ugyanezt a tálat kaláccsal, süteménnyel, gyümölcscsel megrakva, himzett kendővel letakarva küldte vissza.

Zöldág-járás, zöldág-hordás

A májusi pünkösdi időszak jelentős szertartása a zöld ágak házba vitele. Az ablakokra, az ajtók fölé, a szobák falára, a kútgémre, a malmokra frissen vágott zöld ágakat tűztek. Az ősi termékenységvarázslások emléke ez a szokás, de egyben védelem is a rontás, a boszorkányok ellen. A földbe tűzött zöld ág a hiedelem szerint megóvja a vetést a jégveréstől, a kártevőktől.

Hiedelmek

Aki pünkösöd hajnalban születik, szerencsés lesz. A hajnalban merített kútvízben való mosdás egész évre elűzi a betegséget, keléseket. A teheneket nyírfaággal veregették, hogy jól tejeljenek. Van ahol kenyérhéjat égettek, hamuját a gabonaföldre szórták, hogy jó termés, gazdag aratás legyen.

Étkezési szokások

Pünkösdkor a paraszt családoknál is ünnepi ételek kerültek az asztalra. Egyébként húst ritkábban ettek, de a juhtartó vidékeken nem csak húsvétkor, hanem pünkösöd napján is fogyasztottak bárányt, birkapörköltet. Máshol inkább marhahús, baromfi került az asztalra. A tojásrántottának mágikus hatást tulajdonítottak (a tojás termékenység-szimbólum), és szintén kötelező volt valamilyen édes kalács készítése (fonott kalács, túrós lepény, mákos kalács). Sárkőzben azonban nem édes tésztát, hanem sós kalácsot sütöttek, melyet tejfőllel, borssal kentek meg. A bodza leveléből

és virágából főzött szörpnek, teának minden betegséget gyógyító hatást tulajdonítottak.

A csíksomlyói búcsú

A csíksomlyói búcsút hagyományosan pünkösdkor tartják, a székelyek nagy ünnepe. Messzi földről érkeznek a zarándokok a kegytemplomhoz, Máriát dicsőíteni. Története 1567-re nyúlik vissza, amikor is a székelyek legyőzték János Zsigmond seregeit a Hargita Tolvaj-hágójánál. Ennek a győzelemnek az emlékére kezdtek el a hívek a kegyhelyre járni, hogy pünkösöd napján együtt várják a Szentlélek eljövetelet. Manapság 5-600 ezer hívő is eljön a világ minden tájáról. A csángók, a székelyek, a magyarok együtt imádkoznak a Szűz Anyához, sokan nyírfaágot tartanak a kezükben, amit Mária szimbólumnak tartanak. A körmeneten gyakran felcsendül a Boldogasszony Anyánk, a Himnusz és a Székely Himnusz.

Szentháromság vasárnapja

A pünkösöd utáni vasárnap a Szentháromság ünnepe. Kultusza a barokk korból ered, a pestisjárványok idején szerte Európában emeltek ún. pestis oszlopokat, melyeket a Szentháromság szimbolikus képi megjelenítésével díszítették. Bizonyos vélekedések szerint a parasztházak napsugaras homlokzatain is a Szentháromság ábrázolása köszön vissza.

Úrnapja

Az Oltáriszentség ünnepe, a pünkösöd utáni második hét csütörtöke. A templomkertben ún. úrnapi sátrakat készítenek, melyeket zöld ágakkal, lombbal, virágokkal, megszentelt növényekkel díszítenek, melyeknek rontást űző, gyógyító hatást tulajdonítottak.

MÁRCIUS HAVI GYÜLEKEZETI ESEMÉNYEK

Március 4: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Bordás Piroska és Zoltán. Segített Fövenyessy Katalin.

Március 11: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Hajnal Ilona és Zoltán. Segített Megyesi Gizella.

Március 18: Március 15-e ünnepe alkalmából a gyülekezet tagjai a Woodside Priory Magyar Katolikus Misszió vendégei voltak.

Március 24: A Nőegylet által szervezett süteménykészítő tanfolyamon a következő személyek oktattak: Magyary Ilona, Vörös Ilona, Megyesi Gizella, Fejér Anna, Fövenyessy Katalin.

Március 25: Az istentisztelet utáni ebédet adományozta Horváth Zsuzsa, készítette Fejér Anna.

Hegedűs László és Gabriella 200.00 \$-t adományozott a Nőegylet számára a vasárnapi ebédek előkészítésére.

MÁRCIUS HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA

Elizabeth Siebert, Margot Szilas-Szabo, Elvira M. Orly, Agnes Kozak Gabris.

MÁRCIUS HAVI RENDKÍVÜLI ADOMÁNYOK

John & Elizabeth Racz, édesapám emlékére.....	\$ 50.00
Elvira M. Orly, Suzanne Fabo emlékére.....	\$ 50.00
Jean L. Hegele, Viragh Gizella emlékére.....	\$ 25.00
Fejér Anna & Istvan, édesapám emlékére.....	\$ 50.00
John & Elizabeth Racz, Fejér Sándor emlékére.....	\$ 25.00
Nandor & Maria Horvath, édesapám emlékére.....	\$ 100.00
Arpad Miklos Fejér, édesapám emlékére.....	\$ 100.00

ÁPRILIS HAVI GYÜLEKEZETI ESEMÉNYEK

Április 1: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Kozák Ágnes. Segített Kozák Piroska & Imre.

Április 6: A nagypéntek esti istentisztelet utáni szeretetvendégséget a Nőegylet asszonyai készítettek és adományoztak

Április 8: A húsvéti ünnepi istentisztelet keretében kiszolgáltatódott az úri szent vacsora. Kb. 55 személy élt az úrvacsora szentségével. Az istentisztelet utáni szeretetvendégséget a Nőegylet asszonyai készítettek és adományozták.

Április 15: Az istentisztelet utáni ebédet 50-ik házassági évfordulójuk alkalmából Kenéz Ilona és Zoltán készítette és adományozta. Segített Hajnal Ilonka és Vörös Ilona.

Április 20-21: Magyar-Köpe Gábor lelkész és Fövenyessy Károly főgondnok részt vett a Hollywood-i Magyar Református Egyháznál megrendezett évi Egyházmegyei Közgyűlésen valamint az azt követő esperesi beiktatáson

Április 22: Az istentisztelet után sor került az évente hagyományosan megrendezett Képzőművészeti Kiállításra és Vásárra. A kiállítás jól sikerült, sokan eljöttek, 10 képzőművész alkotását tekinthették meg a jelenlevők. A kiállítás keretében Tobak Ferenc és családja egy rövid népzenei koncertet tartottak a jelenlevő érdeklődők számára, bemutatóva régi magyar népzenei hangszereket. A kiállítás keretében ebédet szolgáltunk fel. Az ebédhez a csirkepaprikást készítette és adományozta Herczeg Barbara. A székelykáposztát adományozta és készítette Fövenyessy Katalin, segített Vörös Ilona és Megyesi Gizella. A felszolgálásnál segítettek Kozák Ágnes és Piroska. A lángost készítette és adományozta Vörös Máté és Ilona, segített Torma Veronika. A süteményeket árusította id. Orly Elvira, az élelmiszert árulta ifj. Orly Elvira. A pénztárt Bordás Piroska kezelte.

Köszönjük az öböl-környéki magyar képzőművészeknek, hogy alkotásaikat elhozták, valamint köszönjük azon gyülekezeti tagoknak, akik munkájukkal lehetővé tették, hogy a kiállítás szép rendben folyjon le.

Április 29: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és részben adományozta Fejér Anna, segített Vörös Ilona. A Nőegylet az ebéd elkészítéséhez felhasznált 100.00 \$-t, amit Hegedűs családtól adományként kapott.

ÁPRILIS HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA

NN, Elvira M. Orly, Magyar Jovo Alap, Joseph Madarasz, Shankar Narayan & Vanda Kadas, Lajos & Marika Papp, Agnes Kozak Gabris, Laszlo & Edith Dittert.

MÁRCIUS HAVI RENDKÍVÜLI ADOMÁNYOK

Gabriella Nagy, Miklós emlékére.....\$ 50.00
Zoltan & Ilona Kenez, 50-ik házassági évfordulónkra.....\$ 100.00
Gizella T. Megyesi, férjem Tóth George emlékére.....\$ 50.00
Andras & Roberta Csaplar, édesanyám emlékére.....\$ 100.00
Joseph & Blanka Hajnal, apám halálának évfordulójára.....\$ 30.00

HÚSVÉTI ADAKOZÓK NÉVSORA

John & Marika Reisinger, NN, Joseph & Ilona Lakatos, E. A. Kohlaas, Robert & Louisa Shely, Ernest & Maria Fulop, William & Eva Taggart, Laszlo Tokes, Ferenc & Monique Foti, Theodore & Jacqueline Korosy, Andrew & Cecilia ReKay, Charles & Theresa Bennett, Laszlo & Gabriella Hegedus, Sandor & Ildiko Ronyai, John & Catherine Foldszin, Emery & Priscilla Kozak, Irina & Corina Breger, Dr. K. A. Cseusz, Ludovic & Elisabeta Bajko, Joseph & Julia Jakaby, Dr. Karoly & Magdalena Szabo, NN, Miklos & Lidia Toth, Alexandru & Erica Pop, Blanka & Gabor Magyar-Kope, Marika & Attila Lorinczi, Gabor Szita & Ildiko Balint, Robert Matyas & Andrea Csoregi, Judith Csejtey, Emese Varga Bihari, Jozsef & Marika Bencsik, Maria Szabo, Elvira M. Orly, Emese Tivadar, Theodore & Jacqueline Korosy, Etelka Gabriel, Desi Palotas, Dr. Andre Laszlo, Bruckel Laszlo, Margit Szabo, John & Elizabeth Racz, Andrew K. Magyary, Joseph & Blanka Hajnal, Piroska & Zoltan Bordas, Mate & Ilona Voros, Karl & Katalin Fovenyessy, Laszlo & Helma Toth, Margaret Gombos, Zsolt & Erika Marton, Laszlo & Edith Dittert, Julius & Erika Gaspar, Agnes Kozak Gabris, Marta Moore, Anna M. Carpenter, Zoltan & Ilona Kenez, Julia Kocs-Mayer, Barna Bihari, Thomas & Barbara Herczeg, Tom & Jessica Marki, Elizabeth Kiss.

***A Presbitérium nagy szeretettel köszön
minden adományt és segítséget.
Az Úr Isten gazdag áldása legyen
adakozó testvéreinkkel!***

HIRDETÉSEK

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy május 13-án az istentisztelet keretében rövid anyáknapi ünnepséget tartunk. Az istentisztelet utáni ebédet hagyományosan a férfiak főzik. Minden nőtestvérünket szeretettel várjuk.

- Hirdetjük minden érdeklődő számára, hogy május 27-én, pünkösd ünnepe alkalmából kiszolgáltatjuk az úri szent vacsorát. Hirdetjük azon testvéreink számára, akik valamilyen oknál fogva nem tudnak eljönni a templomba, de részesülni

szeretnének az úrvacsora szentségében, jelezzék ezt vagy a lelkipásztornak vagy valamely presbiternek, és a lelkész háznál is kiszolgálja a szent jegyeket.

Dsida Jenő: Hálaadás

Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat.
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel,
Értem éjjel-nappal dolgozni nem restell.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad,
Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este
imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve.
Köszönöm a szívét, mely csak értem dobban
itt e földön senki sem szerethet jobban! –
Köszönöm a szemét, melyből jóság árad,
Istenem köszönöm az édesanyámat!
Te tudod, Istenem – milyen sok az árva,
Aki oltalmadat, vigaszodat várja.
Leborulva kérlek: gondod legyen rájuk,
Hiszen szegényeknek nincsen édesanyjuk!
Vigasztald meg őket áldó kegyelmeddel,
Nagy-nagy bánatukat takard el, temesd el!
Áldd meg édesanyám járását-kelését,
Áldd meg könnyhullatását, áldd meg szenvedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad,
Áldd meg két kezével az édesanyámat!
Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!

**Istentől megáldott boldog pünkösdünnepet
kívánunk gyülekezetünk tagjainak és
minden öböl-környéki magyar
testvérünknek!**